

հաւաքեցեալ ի նուիրակութենէ սորին, ի ծոց? Սըբոյ Աթոռոյս. և մանաւանդ յոյժ սիրող էր սբյ. տանս...»: Իր տապանապիւրն է հետեւելը.

«Այս է տապան հանգստեան Պալաթցի լուսարար Յակոբ վարդապետն Աթոռոյս բազմաշխատ նուիրակի որ հանգեալ թուին ՌՃԶԸ (= 1739) ընթերցողքդ տուք զողորմին»:

Յակոբ վրդ.ի անուամբ 1729 ին Խորհրդատեսր մը, և մարգարտաշար ու ոսկեթել եմիփորոն մը կը յիշատակուի Ս. Յակոբ վանքին հետեւեալ յիշատակարանով. «ի վայելումն Պալաթցի Մհա. Մելգոնի որդի Յակոբ վրդ.ին բազմաշխատ միաբան Ս. Աթոռոյ... ՌՃՀԸ» (= 1729) (ՄԶ. Թ. 532. Յուց. Պ.):

ՅԱԿՈՒՅ ՎՐԴ. ԶԱՆԿՐՅԻ.—Մբ. Զա. 1811 ին. Նւ. Պաղտատի և Հնդկաստանի (1827—1830):

ՅԱԿՈՒՅ ՎՐԴ. ԶԻԼԻՆԿԻՐԵԱՆ, ԿԷԼԻՊՕԼՈՒՅԻ.—Մբ. 1821 ին իր ծնողաց ուխտի եկած ժամանակ ծնած է Ս. Յակոբի վանքին մէջ. Զա. 1847 ին. Թարգման 1850 ին. քննիչ Դամասկոսի մէջ 1855 ին. Առ. փոխ. Զմիւռնիոյ 1864 ին. անհանդարտ վարքին պատճառով կը վտարուի 1865 ին միաբանութենէն. կարգալոյժ 1867 ին. թէև բողոքականութեան յարելով՝ բողոքական ալ կ'արձանագրուի. բայց Ազգապետարանը ջնջուած կը նկատէ անոր անունը 1874 ին. իբր նորոգիչ եկեղեցոյ քանի մը համախոհներով կը հիմնէ Լուսաւորչեան անուամբ ընկերութիւն մը և կը հրատարակէ սրբագրեալ Մաշոց մը: Յօրինած է Պատմ. Ազգ. երկաւեայ անցից տետրակը:

ՅԱԿՈՒՅ ՎՐԴ. ՊՕԼՈՒՅԻ.—Մբ. Զա. 1820 ին. Նւ. Կեսարիոյ (1822—24). ապա կարգաթող 1825 ին. և կ'ամուսնանայ Պէրութի մէջ:

ՅԱԿՈՒՅ ՎՐԴ. ՍԱՆԱՍԱՐԵԱՆ, ՎԱՆԵՅԻ.—Մբ. Ռուսաստանի նուիրակ Երեմիա եպոս. Տէր Սահակեանի կ'ընկերանայ իբր ըսպասուոր, և անորմէ սարկ. կը ձեռնադրուի Տփլիսի մէջ. Զա. 1877 ին. ՏՓ. (1878—81). ՏԲ. (1881—84). ՏՅ. (1885—87). Բ. անգամ ՏԲ. (1893—94). կը վախճանի 1905 ին: Ս. Յակոբի վանքին յիշատակ կը թողու Բումելիի երկաթուղոյ տասնեւեօթըն արժէթուղիներ և մթերանոց մը Յոպպէի մէջ:

ՅԱԿՈՒՅ ՎՐԴ. ՍԿԻԻՏԱՐՅԻ.—Մբ. 1816 ին Զմիւռնիացի ծըգ-